

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING INZAKE DE TOELAATBAARHEID
VAN EEN CASSATIEBEROEP**

**nr. 16.488 van 21 oktober 2025
in de zaak G/A 245.343/IX-10.704**

In zake : R.H.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT HASSELT

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 17 juli 2025, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. RSTVB-2425-0827 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van 11 juni 2025.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is onderworpen aan de procedure tot toelating, bedoeld bij artikel 20, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en bij de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Het dossier van de zaak is door de griffie ontvangen op 3 oktober 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De toelaatbaarheid

a. feiten

3. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2024-2025 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Laws in de rechten’ van de verwerende partij. Hij dient een vrijstellingsaanvraag in voor het opleidingsonderdeel ‘Moot Court’. De vrijstelling wordt geweigerd. Hij stelt beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling. Op 3 oktober 2024 verklaart de beroepsinstantie het intern beroep ongegrond. Tegen deze beslissing stelt verzoeker een beroep in bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen. Bij arrest nr. RSTVB-2425-0581 van 28 februari 2025 vernietigt deze Raad de beslissing van 3 oktober 2024. Vervolgens neemt de interne beroepsinstantie op 26 maart 2025 een nieuwe beslissing, waarbij zij het intern beroep zonder voorwerp verklaart. Tegen deze beslissing stelt verzoeker andermaal beroep in bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen. Met het thans bestreden arrest nr. RSTVB-2425-0827 verwerpt deze Raad op 11 juni 2025 dat beroep als onontvankelijk. Geconcludeerd wordt dat verzoeker “geen voldoende actueel belang meer heeft”.

b. eerste, tweede en derde middel

4.1. Een eerste middel luidt: “Belang, recht op toegang tot de rechter (art. 6.1 EVRM), recht op een effectief rechtsmiddel (art. 13 EVRM), gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel (art. 10 en 11 GW).” Een tweede middel luidt: “Art. 11.225 CHO.” Een derde middel luidt: “Bevoegdheidsoverschrijding.”

4.2. Luidens artikel 3, § 2, 9°, van het cassatieprocedurebesluit moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de cassatiemiddelen” bevatten. Onder “cassatiemiddel” moet worden begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door het bestreden arrest geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel. Onder “uiteenzetting” van het cassatiemiddel moet worden begrepen de wijze waarop die

rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden uitspraak wordt miskend.

4.3. Verzoeker geeft op een dertiental bladzijden met enkele interlinie commentaar op het bestreden arrest. Hij herhaalt zijn argumenten die hij aan de bodemrechter heeft voorgelegd en gaat eraan voorbij dat de Raad van State geen rechter is die in hoger beroep uitspraak doet. Hij mengt feit en recht en vult zijn betoog aan met tal van feiten, bijvoorbeeld door een “equivalentieonderzoek” aan de Raad van State voor te leggen. De Raad van State treedt als cassatierechter niet in de beoordeling van de feiten. Dat betekent dat de Raad van State evenmin een middel kan beoordelen waarbij hij noodzakelijk kennis moet nemen van de feiten van het geding.

Verzoeker vergelijkt de bestreden uitspraak met vroegere rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen. Hij formuleert hypotheses over de gevolgen van de gevraagde vrijstelling, om alsnog zijn belang aan te tonen. Hij becommentarieert (rechtspraak over) artikel 19 RvS-Wet, dat op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen niet van toepassing is. Hij bespreekt de duur van de procedure. Hij betoogt dat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen ingaat tegen rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, wat geen norm is waaraan de Raad van State als cassatierechter kan toetsen. Hij voert aan dat de bodemrechter onduidelijk of niet motiveert, zonder evenwel de schending van artikel 149 van de Grondwet in één van deze drie middelen aan te voeren. Hij voert nog bezwaren aan tegen de initieel beroepen beslissing van de onderwijsinstelling, die niet het voorwerp is van het cassatieberoep. Hij stelt zich vele vragen.

4.4. Met een dergelijk betoog komt verzoeker er niet toe om op ontvankelijke wijze een cassatiemiddel te formuleren, zoals vereist in het cassatieprocedurereglement.

Het eerste, het tweede en het derde middel zijn kennelijk onontvankelijk.

c. vierde middel

5.1. Het vierde middel luidt: “recht op tegenspraak (art. 6 EVRM).”

Volgens verzoeker werd de ontvankelijkheid van zijn beroep door de partijen niet betwist en is het punt van de niet-ontvankelijkheid gedurende de gehele procedure aan geen enkel debat onderworpen.

5.2. In de initieel beroepen beslissing besluit de beroepsinstantie dat het beroep “zonder voorwerp” is omdat verzoeker ondertussen voor het betrokken opleidingsonderdeel een credit heeft behaald. Blijkens het bestreden arrest voert verzoeker in een eerste middel tegen die beslissing van de beroepsinstantie aan dat het beroep niet zonder voorwerp kan zijn, maar dat mogelijk is bedoeld dat het beroep onontvankelijk was bij gebrek aan belang. Voorts somt de bodemrechter achtereenvolgens de “vier belangen” op die volgens verzoeker nog volstaan als belang bij het beroep en verwerpt hij deze.

Aldus was het feit dat verzoeker voor dat opleidingsonderdeel een credit heeft behaald en dat dit een weerslag kan hebben op zijn belang ontegensprekelijk in het tegensprekelijk debat gebracht.

5.3. Het vierde middel mist kennelijk feitelijke grondslag.

d. vijfde middel

6.1. Een vijfde middel luidt: “motivering (art. 149 GW).”

Volgens verzoeker is artikel 149 van de Grondwet niet alleen geschonden als het arrest geen motivering bevat, maar ook “wanneer het arrest wel een motivering bevat maar die redenen onduidelijk of onnauwkeurig zijn en een wettigheidstoezicht hierdoor verhinderd wordt”. Hij merkt op dat het gebrek aan motivering over enkele standpunten, het hem onmogelijk maakt om in te schatten of er cassatiegronden zijn en welke deze juist zijn.

De administratieve rechter biedt geen inzicht in hoe hij tot de invulling van artikel II.225 van de Codex Hoger Onderwijs komt. Waar hij wel laat blijken dat hij de onmogelijkheid om te verzaken aan een creditbewijs absoluut acht én dat dit absoluut onverenigbaar zou zijn met het verkrijgen van een vrijstelling, wordt niet duidelijk op welke motieven deze veronderstelling steunt. Thans wijkt de administratieve rechter af van zijn vroegere rechtspraak die een toetsing van de Raad van State doorstond.

De administratieve rechter komt ook tot het besluit dat verzoeker geen belang heeft op basis van de mogelijkheid van de deliberatiecommissie om rekening te houden met de punten achter vrijstellingen, waarin het examenreglement van de verwerende partij wel voorziet. De Raad meent dat er geen rekening gehouden dient te worden met deze resultaten. Het is verzoeker volledig onduidelijk of de Raad hiermee tracht te stellen dat, zelfs als de deliberatiecommissie hiermee akkoord gaat, dit onmogelijk is of dat het wel mogelijk is maar de deliberatiecommissie hiertoe niet gedwongen kan worden.

Verzoeker merkt ook op dat de administratieve rechter er geen graten in ziet dat hij de vorige twee academiejaren niet was ingeschreven aan de UHasselt onder een diplomacontract. Dit jaar heeft de instelling zijn inschrijving onder diplomacontract verwerkt en alle eerder behaalde opleidingsonderdelen aan de instelling zelf vrijgesteld met overname van punten. Echter, de contracten van de vroegere jaren vallen niet onder het diplomacontract waardoor de examenresultaten niet kunnen worden overgenomen zonder dat hierin voorzien wordt in het Onderwijs- en examenreglement (OER). Deze voorziening is er aan de UHasselt niet, daar *in casu* de overname van punten nadelig was voor verzoeker en dus niet ressorteert onder artikel 16.10 (3) OER. Verzoeker stelt zich vragen bij deze interne tegenstrijdigheid in het arrest waar de administratieve rechter geen duidelijkheid over schept.

6.2. De door artikel 149 van de Grondwet aan de rechter opgelegde verplichting om zijn rechterlijke uitspraak te motiveren heeft het karakter van een vormvereiste met beperkte draagwijdte. Een uitspraak is gemotiveerd wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redengeving uiteenzet – al ware die redengeving verkeerd of onwettig – die hem ertoe brengt de beslissing te nemen.

Bij de beoordeling of artikel 149 van de Grondwet is nageleefd is bijgevolg niet de vraag aan de orde of in de beslissing een verkeerde beoordeling van de feitelijke gegevens is uitgedrukt. Wanneer de motivering een verkeerde gevolgtrekking in rechte maakt, kan dit een schending van de wet uitmaken, maar is er nog geen sprake van een motiveringsgebrek. Het gaat er dan ook niet om of de motivering omstandig of juist is. Alleen een gemis aan motivering – of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven – maakt een schending uit van artikel 149 van de Grondwet.

Voor zover het middel een andere opvatting over de jurisdictionele motiveringsplicht huldigt, faalt het middel kennelijk naar recht.

6.3. De opmerking van verzoeker over artikel II.225 van de Codex Hoger Onderwijs ziet op de volgende overweging van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen over het aangevoerde financieel nadeel:

“[Verzoeker] stelt in de eerste plaats dat de hogeronderwijsinstelling een deel van het inschrijvingsgeld moet terugbetalen, mocht [hij] toch nog een vrijstelling bekomen voor het opleidingsonderdeel.

Een student kan evenwel niet verzaken aan een creditbewijs (artikel II.225, § 1, derde lid CHO).

Nog los van de vraag of een student zich voorlopig kan inschrijven voor een opleidingsonderdeel, is het in elk geval dus niet mogelijk om een creditbewijs te verwerven onder voorbehoud van een eventuele vrijstelling van latere datum voor hetzelfde opleidingsonderdeel.

Anders gezegd, het is onmogelijk, zoals de verzoekende partij lijkt voor te houden, om nog een vrijstelling te bekomen voor een opleidingsonderdeel, wanneer een student al een creditbewijs voor dit opleidingsonderdeel verworven heeft.”

Aldus heeft de bodemrechter aangegeven hoe hij de bedoelde bepaling leest, wat verzoeker in staat stelt om de eventuele onwettigheid van die lezing aan te voeren bij de cassatierechter. De bodemrechter die bij veronderstelling terugkomt op vroegere rechtspraak, schendt niet artikel 149 van de Grondwet aangezien tegenstrijdige motieven enkel onwettig zijn indien ze in hetzelfde arrest terug te vinden zijn.

In zoverre faalt het middel kennelijk naar recht.

6.4. Verzoeker wijst in de toelichting bij het middel niet de passus aan van het arrest waarin de administratieve rechter zou besluiten “dat verzoekende partij geen belang heeft op basis van de mogelijkheid van de deliberatiecommissie om rekening te houden met de punten achter vrijstellingen, waarvoor het examenreglement van verwerende partij wel voorziet”. Geen van de vier door verzoeker aangevoerde nadelen heeft betrekking op “punten achter vrijstellingen”, noch komt die term bij de beoordeling door de bodemrechter in zijn arrest voor.

In zoverre is het middel kennelijk onontvankelijk.

6.5. In de beoordeling door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen komt nergens ter sprake dat verzoeker “vorige twee academiejaren niet was ingeschreven aan de UHasselt onder een diplomacontract” en evenmin dat “de contracten van de eerdere jaren [niet vallen] onder het diplomacontract waardoor de examenresultaten niet kunnen overgenomen worden zonder dat hierin voorzien wordt in het OER”. Verzoeker laat alleszins na te preciseren in welke passus van het arrest dit vermeende motiveringsgebrek is terug te vinden, laat staan dat hij aantoont dat het refereert aan het dragende motief waarom het actueel belang aan verzoeker wordt ontzegd, namelijk omdat hij voor het betrokken opleidingsonderdeel een creditbewijs heeft behaald.

In zoverre is het middel kennelijk onontvankelijk.

6.6. Het vijfde middel kan kennelijk niet tot cassatie leiden.

e. besluit

7. Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

B E S L I S S I N G:

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 26 euro.

Aldus te Brussel verleend, op eenentwintig oktober tweeduizend vijfentwintig, door:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren